

ΕΠΙΣΤΟΛΙΜΑΙΑ ΛΙΑΤΡΙΒΗ.

Ἡ φωτογραφικὴ τέχνη.

Διατὶ γράφω.— Ἱστορικὸν τῆς φωτογραφικῆς τέχνης.— Φωτογραφία ἐπὶ μέταλλου.— Φωτογραφία ἐπὶ ὑάλου καὶ κολλωδίου.— Συνοπτικὴ θεωρία τῆς τέχνης ταύτης.— Διατὶ τελευτῶ.

Τοὺς συνήθεις τύπους τῆς ἐπιστολογραφίας παρερχόμενος ἀδυνατῶ νὰ ὑπερπηδήσω καὶ τὴν κοινὴν καὶ σωτηριώδη ἄγκυραν, οὐχὶ βεβαίως τοῦ σχολαστικοῦ, ἀλλὰ παντὸς συνεχῆ ἢ διακεκομμένην κρατοῦντος ἀλληλογραφίαν. Πλὴν ἀπὸ πολλοῦ ἐγὼ ὠρκίσθην, εἰς τῆς Στυγὸς τὰ ὕδατα ν' ἀποφεύγω τὸ τετραμμένον· ἐζήτησα λοιπὸν νὰ συμβιβάσω τὸ πρᾶγμα δι' ἐλαφρᾶς κινήσεως μετατρέπων τὸν ἀρκτικὸν καὶ παρωχημένον χρόνον εἰς ἱστορικὸν κατὰ τοὺς γραμματικoὺς κανόνας. Τὸ : διατὶ δὲν σοὶ ἔγραψα. . . , καὶ : διατὶ γράφω.

Εἶμαι εὐτυχὴς διότι θαρρούντως ὁμολογῶ ὅτι εἰς τοῦτο οὐδεὶς μὲ προέτρψεν οὔτε φίλος, οὔτε σπουδαῖος. Πιθανὸν νὰ εἶναι φιλοδοξία, ἰδιοτροπία, ἀλλ' αἰσθάνομαι ὅτι εἰσέτι δὲν κατελήφθην ὑπ' αὐτῶν. Οὔτε γράφω τέλος διότι παρῆλθεν ἀρκετὸς καιρὸς ἀφ' οὔτου. . . ἀλλ' αὕτη εἶναι ἡ πρώτη ἐπιστολή μου. Τότε λοιπὸν παραλογίζεσθαι ὅα εἴπη τις, ἀφοῦ δι' οὐδένα λόγον γράφεις, δι' οὐδένα σκοπὸν.

Κατ' εὐθείαν δὲν ἀπαντῶ, ἀλλ' ἐπιφυλάττομαι ἀφοῦ διεγείρω τὴν περιέργειάν σου νὰ σοὶ προβάλλω ἐν αἰνίγμα.

Ἡ φυσικὴ καλλονὴ τῆς πατρίδος μας πανθομολογεῖται, τὴν ἀνακηρύσσει ὁ Μῆϊος καὶ ἡ δρόσος ἡ ἐγκυμονοῦσα τὴν χλόην καὶ τὰ μινυρίσματα τῶν πτηνῶν. Ἡ μαγευτικὴ τοῦ Βοσπόρου ἄκρα βασιλείον καθιστᾷ αὐτὴν καὶ ἡ πρωΐα νύμφας καλλισφύρου ἀκολούθους ἔχουσα εἰς παραδείσιον τὴν μεταβάλλη